

Junqueras i la noia d'Alcorcón, a Estremera

Reflexió d'Isaac Peraire, alcalde de Prats de Lluçanès i vicesecretari general de Coordinació Interna, Territori i Organització d'ERC, arran de la seva visita a Oriol Junqueras a la presó d'Estremera | «Després de la conversa de 40 minuts amb l'Oriol, amb vidre al mig, vaig transformar el dolor i la indignació en coratge» | «Els interns saben qui tenen al costat perquè ho veuen a la tele, i després de conèixer-los saben que no són mala gent com alguns mitjans els transmeten»

Isaac Peraire, a la sortida de la presó d'Estremera, on dissabte passat va visitar al vicepresident Oriol Junqueras

Tant de bo els espanyols de bé tinguessin l'oportunitat de construir una República social, un país nou, net, just i lliure. Tant de bo la bona gent d'Espanya tinguessin a l'abast el què tenim aquí, l'oportunitat de viure una transformació del sistema polític, de fer una sacsejada al sistema econòmic i del funcionament de l'Estat del Benestar; de cultivar l'esperit crític i el diàleg ciutadà. Des de la visita a l'Oriol Junqueras a la presó d'Estremera m'han passat moltíssimes reflexions pel cap, i aquesta -encara que no nova- n'és una. M'explico d'on neix:

El dissabte dia 9 de desembre del 2017 vam visitar l'Oriol Junqueras a la presó on està segrestat. Serà una visita que mai mai mai mai oblidaré.

"Junqueras? Ha dicho Junqueras? Uala!", va dir una noia jove, amb entonació corresponent, accent perfectament castellà (no enganyava), i dient-ho amb volum fluixet a qui tenia al costat però prou alt com per pescar-ho al vol. Això després que el funcionari de presons digués els cognoms de l'Oriol en veu alta entre els visitants per anunciar a quin locutori podríem intercanviar paraules amb els interns. "Junqueras y Vies, el nueve". Res, entrem.

Mentre ens esperem, mentrestant no veiem els presos venir, al passadís que ens porta als locutoris la noia en qüestió ens mira tímidament, s'acosta i ens dirigeix unes paraules: "Es el

vicepresidente, no? Que fuerte! Mi primo seguro que ni lo sabe quién tiene a su lado!". Li confirmem que l'és. I segueix: "Yo no entiendo de política eh", frase que repetia diverses vegades, "pero es fuerte que le metan aquí". Nosaltres assentíem amb el cap. "Vaya lío tenéis en Cataluña", va dir, afegint automàticament la frase més repetida: "Yo no entiendo de política eh".

"Y tu primo?", li vam preguntar. "Pues nada, lleva seis años aquí porque es tonto, muy tonto. Es buena persona, pero fue muy muy tonto" sense que em quedés clar què carai havia fet (tampoc era l'objectiu de la conversa). No tinc ni idea del cas concret, ni el nom d'ella ni de ningú, però sabem que Junqueras i Forn comparteixen mòdul amb persones de diferent perfil prou diferent (i amb delictes greus).

Segurament aquella noia, simpàtica, estaria molt més ben representada per Junqueras i Forn que pels governants que té al Govern de l'Estat. Segurament el seu cosí estarà tota la vida més agraït de saber que Junqueras i Forn no són dimonis. Els interns saben qui tenen al costat perquè ho veuen a la tele, i després de conèixer-los saben que no són mala gent com alguns mitjans els transmeten. Segurament que la noia i el seu cosí, desitjarien canviar moltes coses d'on viuen.

Després de la conversa de 40 minuts amb l'Oriol, amb vidre al mig, entre emocionats, corpresos, esperançats i il·lusionats; després de la visita al Centre Penitenciari Madrid VII, al terme municipal d'Estremera, vaig transformar el dolor i la indignació en coratge.

Ens queda que ho hem de fer TOT per treure'ls d'allà, d'Estremera i Soto del Real. I ho farem TOT per construir aquesta República social, aquest país nou, net, just i lliure que mereixem. L'Oriol, Vicepresident tancat per obeir el poble de Catalunya; i mantingut a presó perquè li tenen por com a candidat d'Esquerra Republicana de Catalunya, és el candidat de l'única esquerra que pot guanyar i liderar el Govern fort que necessitem, candidat de l'únic partit que pot quedar per davant de Ciutadans. Per això, i molt més, el dia 21 no ens quedarem a casa.

I és que la trampa que ens volen parar, serà el seu pitjor malson. No els regalarem la democràcia.

Entrada a la presó d'Estremera, on continuen empresonats Oriol Junqueras i Joaquim Forn

